

KURJER RADOMSKI

Rok II.

WYDAWNICTWO INFORMACYJNE
WYCHODZI 3 RAZY W TYGODNIU

Nr. 22.

Anglicy łamią neutralność na norweskich wodach przybrzeżnych.

Niemiecki parowiec „Altmark” zaatakowany w jednym z fiordów. Strzały do niemieckich łodzi ratunkowych. Dużo zabitych i rannych.

Berlin, 18 lutego.

Angielskie siły morskie dopuściły się niesłychanego złamania norweskiej neutralności. Angielskie okręty wojenne usiłowały wpłynąć obok zupełnie nieuzbrojonego niemieckiego parowca handlowego „Altmark” na norweskie wody 200 metrów od lądu, aby go wzięść do niewoli. Podczas gdy narazie można było zapobiec temu niesłychanemu i sprzecznemu z prawem międzynarodowym gwałtowi angielskiemu, nadchodzą obecnie komunikaty o ponownym zuchwałym napadzie na „Altmark”, który w swoich szczegółach przedstawia bezprzykładny akt brytyjskiego korsarstwa.

O godzinie 23.07 kapitan „Altmarku” złożył przez radio ostry protest na ręce niemieckiego poselstwa w Oslo przeciwko temu zachowaniu się angielskich statków wojennych, łamiących prawo narodów i przeciwko napaści na nieuzbrojony niemiecki okręt handlowy, który znajduje się na wodach norweskich i w obecności dwóch norweskich torpedowców 200 metrów od wybrzeży Norwegii mógł się uchronić przed atakiem angielskim tylko przez wpłynięcie do fiordu Jössing. Kapitan zażądał konwoju dla bezpieczeństwa swej dalszej podróży.

Niemieckiemu posłowi w Oslo, który się niezwłocznie połączył z norweskim ministrem spraw zagranicznych, dano ze strony Admiralicji przez Sekretarza Stanu Bulla, uspakajające zapewnienia.

Także norweska admiralicja, z którą natychmiast wszedł w kontakt niemiecki attaché marynarki, dała wiążące zapewnienie, że postarają się o wystarczającą ochronę dla „Altmark”.

O godzinie 0.55 zameldował kapitan niemieckiego statku handlowego niemieckiemu poselstwu w Oslo, że o godzinie 24.00 angielski kontrtorpedowiec „Cossak” głęboko we fiordzie napadł na „Altmark”. Okręt wziął do niewoli i obezwładnił załogę. Część załogi została wzięta do niewoli po użyciu broni w sposób bezwzględny ze strony Anglików. Przy tym akcie gwałtu było wielu zabitych i rannych na pokładzie niemieckiego statku. Okręt został wpędzony na mieliznę.

O godzinie 3.05 niemiecki kapitan drogą radiową zawiadomił, że kontrtorpedowiec rozpoczął dziką strzelaninę z karabinów i karabinów maszynowych na pływających w morzu marynarzy i na znajdujących się na łodzi w poszukiwaniu schronu. Liczba w ten niegodziwy sposób zamordowanych, nieuzbrojonych niemieckich marynarzy, jest nieustalona. Na pokładzie leży czterech zabitych i pięciu ciężko rannych.

Niemiecki poseł w Oslo w związku z tem złożył ostry protest w norweskim ministerstwie spraw zagranicznych. Nota protestacyjna brzmi następująco:

„Protestuję jak najostrzej przeciwko pogwałceniu niemieckiego parowca „Altmark” przez angielski kontrtorpedowiec „Cossak” we wnętrzu fiordu Jössing, a więc wewnątrz norweskich wód tery-

torialnych, przyczem, niestety, zostali zabici i ranni niemieccy marynarze. Zastrzegam się jak najkategoryczniej przeciwko niebýwałemu przekroczeniu prawa narodów na norweskich wodach przybrzeżnych i przeciwko temu, że rząd norweski nie udzielił naszemu okrętowi „Altmark” dostatecznej opieki. To przekroczenie prawa narodów może być tylko porównane z ostrzeliwaniem Kopenhagi w roku 1807. Jest ono bezprzykładne w historii świata i zastrzegając sobie dalsze żądania mego rządu, obstać przy tem, aby poprzedni stan na statku „Altmark”, o ile to jest możliwe po doznanych stratach, był natychmiast przywrócony, aby powstałe szkody były naprawione i aby przeciwko sprawcy zostały zarządzone wszelkie stojące do dyspozycji represje”.

Sprawozdanie kapitana okrętu „Altmark”

Oslo, 18 lutego.

O niesłychanym akcie korsarstwa angielskiej floty wojennej w stosunku do bezbronnego niemieckiego statku handlowego „Altmark” w odległości 200 metrów od wybrzeża norweskiego, podaje kapitan tego statku następującą relację:

„Altmark” jechała 16 lutego między Stawanger a Christiansund w odległości półtorej mili morskiej od norweskich wybrzeży. W ciągu dnia przelatwały nad nią kilkakrotnie trzy angielskie samoloty typu Blenheim, które tuż nad statkiem i nad norweskim wybrzeżem krążyły. Samoloty pozostawały z angielskimi siłami zbrojnymi w kontakcie radiowym. Wkrótce ukazał się angielski krążownik z klasy Aurora z pięcioma kontrtorpedowcami, które się coraz bardziej przybliżały do „Altmark”. Obydwa norweskie torpedowce, które towarzyszyły „Altmark”, odpierały Anglików i zażądały od angielskich okrętów wojennych kilkakrotnie by się cofnęły.

Staralem się dotrzeć w pobliże fiordu Jössing i wsunąć się między ląd stały i wyspy i kontynuować moją podróż, ponieważ nie wierzyłem w możliwość, że Anglii dopuszczą się na norweskich wodach terytorialnych jawnego złama-

nia neutralności. Prawie u wejścia do fiordu Jössing przybliżył się jeden z kontrtorpedowców zupełnie do „Altmark”, przyczem można było dokładnie zauważyć jego załogę, gotową do wkroczenia na nasz statek. Na to ja posunąłem się i wjechałem do fiordu Jössing. Z początku zdawało się, że jest niemożliwością dla kontrtorpedowca ścigać „Altmark” we fiordzie.

Wjechałem do środka fiordu Jössing. Jeden angielski torpedowiec usiłował pojechać za mną, ale obydwie norweskie torpedowce położyły się u wylotu fiordu pomiędzy moim okrętem a Anglikami i broniły dostępu do fiordu. Gdy się ścisaliśmy, zauważyliśmy, że między obydwoma norweskimi torpedowcami wjechał do fiordu okręt, który początkowo brał się za statek norweski. Wzywaliśmy okręt ów kilkakrotnie. Jako odpowiedź otrzymaliśmy sygnał: „Jeżeli nie skróciecie, otwieram ogień”.

Wtedy nie było wątpliwości, że angielski kontrtorpedowiec zerwał tamę, jaką tworzyły norweskie torpedowce. Angielski okręt przybliżył się teraz szybko. Angielscy żołnierze zahaczyli „Altmark”, gwałtem zajęli most kapitański, wzięli

(Dalszy ciąg na str. 3)

(dalszy ciąg ze str. 1)

okręt w posiadanie i otworzyli dziki ogień na bezbronną, całkowicie nieuzbrojoną niemiecką załogę.

Jak tylko zauważyłem, że chodzi tu o okręt angielski kazałem załodze wejść na pokład i łodzi ratunkowe uszykować w pogotowiu, ponieważ na pokładzie nie było żadnej broni do walki.

Podczas napadu ogniowego Anglików próbowała moja załoga częściowo dostać

Urzędowy Komunikat Norweski.

Oslo, 18 lutego.

Norweskie ministerstwo spraw zagranicznych podaje do wiadomości następujące ogłoszenie.

Dnia 12 lutego popołudniu znajdował się niemiecki parowiec handlowy „Altmark” pod eskortą norweskiego torpedowca na norweskich wodach terytorialnych.

Okolo godz. 16.30 usiłowały dwa angielskie kontrtorpedowce zatrzymać go, w pobliżu Foksteinene przez strzał ostrzegawczy. Norwescy torpedowcy założyli protest przeciwko postępowaniu torpedowców. „Altmark” wpłynęła do fiordu Jössing a torpedowce ściagały ją i wpłynęły do fiordu. Po ponownym protestie norweskiego torpedowca, cofnęły się angielskie jednostki, które już urosły do liczby jednego krążownika i pięciu torpedowców, poza trzymilową granicę.

Nieco później jeden z torpedowców wjechał na wody terytorialne, posługując się reflektorem.

Okolo godziny 23-ej wjechał angielski krążownik do fiordu i „Altmark” została zatrzymana. Kilku brytyjskich obywateli z „Altmark” zostało wziętych na pokład brytyjskiego okrętu, poczem krążownik odpłynął. Norweski statek strażniczy wzgl. statki (mianowicie dwa małe torpedowce) nie mogły sprostać przewadze brytyjskiej, pominiawszy energiczny protest.

Rząd norweski zlecił poselstwu w Londynie powyższe zakomunikować rządowi

się przez lód na wybrzeże lub dopłynąć do lądu. Kiedy Anglicy zauważyli niemieckich marynarzy na łodzi względnie we wodzie, skierowali swój ogień na tych bezbronnych.

Dokładnej liczby zabitych i rannych jeszcze nie mogę podać. Wszyscy zabici i ranni na „Altmark” mają ranv brzuszne. Anglicy bowiem strzelali na bezbronną załogę niemiecką z bezpośredniej bliskości. Okręt wjechał na skałę.

wi brytyjskiemu i złożyć ostry protest przeciwko ciężkiemu pogwałceniu norweskich wód terytorialnych, ponieważ wypadki te zdarzyły się głęboko wewnątrz norweskiego fiordu i tem samem nie może być nieporozumienia co do granicy terytorialnej.

Poselstwo ma polecenie zażądać, by zwrócono uwagę marynarce brytyjskiej, aby w przyszłości respektowała norweską suwerenność. Poselstwo ma również jeszcze polecenie dodać, że rząd norweski oczekuje od rządu brytyjskiego, że zwróci jeńców norweskiemu rządowi i że nastąpi zwrot kosztów.

Protest norweski w Londynie.

Oslo, 18 lutego.

Norweski rząd zaprotestował ostro i z naciskiem przeciwko złamaniu neutralności podczas napadów na niemiecki parowiec „Altmark”.

Urządowa norweska agencja telegraficzna podaje w związku z tym, że „Altmark” została napadnięta w Jössingham z pogwałceniem neutralności norweskiej przez brytyjski okręt wojenny.

Ofiary napadu.

Według komunikatów przy tej niesłychanej napadzie na „Altmark” zabito sześciu ludzi. Uroczysty pogrzeb ofiar odbędzie się w poniedziałek. Sześciu ludzi zraniono, z czego trzech jest ciężko rannych. Oprócz tego trzeba przypuszczać, że jeden zaginiony utonął.

Z pola walki donoszą o ożywionej działalności lotniczej. Kilkaset rosyjskich samolotów przeleciało w ciągu dnia nad fińskim terytorium. W strefie operacyjnej było m. i. miasto Viipuri (Viborg) narażone na rosyjskie ataki bombowe. Pewna ilość rosyjskich samolotów została zestrzelona przez myśliwców fińskich i przez artylerię przeciwlotniczą.

Stockholm, 18 lutego.

Z Helsinek donosi sprawozdawca szwedzkiej gazety „Dagens Nyheter”, że Finowie w nocy z czwartku na piątek zostali przez nader silne ataki rosyjskie na odcinku Summa linii Mannerheima zmuszeni do opuszczenia swoich stanowisk obronnych.

Sprawozdanie to potwierdza fińskie i rosyjskie komunikaty wojskowe, które donosiły, że w ostatnich dniach fińsko-rosyjskie walki przybrały ogromnie na sile. Uzupełnia je komunikat amerykańskiego pisma „New York Times”, które dowiaduje się, z poinformowanych kół dyplomatycznych, że sowiecka Rosja przygotowuje najsilniejszą ofensywę w Finlandii od czasu rozpoczęcia działań wojennych. Nowa armia rosyjska, składająca się z ukraińskich i białoruskich wojsk, jak też ze zmotoryzowanych jednostek moskiewskiego okręgu wojskowego ma zadać decydujący cios przeciw głównym punktom oporu fińskiego.

O bitwie pod Summa został wydany oficjalny komunikat głównej kwatery fińskiej, który mówi o ciężkich walkach. Według tego komunikatu, Rosjanie wprowadzili na odcinku nie wiele dłuższym niż 10 km. wielką liczbę ludzi i materiałów wojennych do akcji i zasypali fińskie pozycje ogniem artyleryjskim. Sowiecko-rosyjskie wojska są w dobrym nastroju i dobrze uzbrojone.

Ponieważ Rosjanie mogą wprowadzać w bój ciągle nowe i świeże wojska i równocześnie masowo stosować broń powietrzną — według komunikatów fińskich rosyjskie samoloty przelatwały setkami nad fińskimi pozycjami głęboko w kraj — która Finom zadawała nadzwyczaj ciężkie straty, uważają w Helsinkach, że obca pomoc obecnie więcej, niż kiedykolwiek, jest potrzebna. Do tego dodaje „New York Times”, niepotwierdzoną jeszcze wiadomością, jakoby państwa na zachodzie postanowiły wysłać rzad dwójnie na pomoc Finlandii.

Według ostatniego komunikatu leningradzkiego okręgu wojskowego, udało się wojskom sowieckim w cieśninie Karelskiej zająć 53 pod względem militarnym ważne punkty, w tem 21 fortów artyleryjskich. Finowie donoszą, że usiłowania Rosjan, by przejść Zatokę Fińską po lodzie, zostały odparte. Rosyjskie bombowce atakowały z sukcesem Lappeenranta i Viiborg, jako też Hamina.

Finlandja prosi Szwecję o pomoc.

Stockholm, 18 lutego.

Rząd szwedzki, który Finlandia zupełnie oficjalnie prosiła o militarną pomoc, przez przysłanie wojsk, oświadczył, że udzielenie takiej pomocy nie jest możliwe z powodu neutralności Szwecji. Niektóre szwedzkie i fińskie koła rozpowszechniają pogłoski o tem, że Finlandia udała się o pomoc do państw sąsiadnych.

Wiadomości z Finlandji

Wojska fińskie opuściły pierwszą linię obronną.

Moskwa, 18 lutego.

Według sprawozdania sztabu generalnego okręgu wojskowego w Leningradzie z dnia 14 lutego, trwają w dalszym ciągu boje piechoty i artylerii na rozmaitych odcinkach frontu, zwłaszcza w cieśninie Karelskiej i skutecznie posuwają się naprzód. Według komunikatu rosyjskiego cofają się oddziały fińskie w wielkich stratami i nie mogą stawić oporu natarciu wojsk rosyjskich, które zajęły już 16 ufortyfikowanych fińskich pozycji, w tem 8 betonowych pozycji artyleryjskich. Sowieckie lotnictwo bombardowało skutecznie fińskie wojsko i obiekty wojskowe i przeprowadziło loty wywiadowcze.

Jak fińskie sprawozdanie z 14 lutego donosi, trwa nadal wielki atak rosyjski w cieśninie Karelskiej. Na wschód od

Summa udało się Rosjanom zająć kilka fińskich punktów oparcia w przednich liniach. Ataki we wszystkich innych miejscach zostały odparte. Na odcinku Kuhmoa udało się Finnów odrzucić rosyjski batalion i zdobyć kilka gniazd karabinów maszynowych.

Z innych odcinków frontu donosi się o akcji patroli i o potyczkach. Fińskie baterie nadbrzeżne pod Koivisto i na jeziorze Ładoga strzelały do rosyjskich oddziałów, posuwających się po lodzie. Fińskie lotnictwo w dniu 13 lutego wzięło udział w wielkich walkach powietrznych i z sukcesem dokonało nalotów na rosyjskie obiekty wojskowe. Sowieckie lotnictwo przedsięwzięło loty zaczepne na fińskie miasta Lahti, Heinola i Porvoo (Borga). Na skutek tych nalotów wybuchły w tych miastach pożary.

W związku ze stanowiskiem Szwecji należy poatem przypomnieć urzędowe szwedzkie oświadczenie z przed kilku tygodni, że przewiezienie całych oddziałów wojskowych przez Szwecję również uważane będzie za złamanie neutralności i dlatego będzie wzbronione.

Czołowe pisma angielskie w ostatnich tygodniach ani jednego dnia nie przepuściły, aby nie podżęgać Szwecji po chlebostkami albo wyrzutami do aktywnego wystąpienia w Finlandii. Dlatego nie dziwnego, że w Londynie odczuwa się jako upokorzenie Anglii dzisiejszą deklarację szwedzkiego prezydenta ministrów, w której odrzuca fińską prośbę o bezpośrednią pomoc.

Również próby mniejszości w Szwecji, usiłujące przez odczyty i pisma przeformować politykę „aktywistyczną“ aby Szwecję postawić po stronie Finlandii w wojnie z Rosją, spotykają się w szerokich kołach ludności jak też u rządu z ostrym sprzeciwem. Podczas, gdy przed kilku dniami minister spraw zagranicznych Günther wygłosił jasne sformu-

wanie aktywnej polityki neutralnej Szwecji, to wczoraj, pierwszy raz od czasu utworzenia rządu zbiorowego ze wszystkich partij w Szwecji, przemawiał leader partij prawicowej, minister Bagge na zgromadzeniu swojej partij. Oświadczył on, że niektóre wielkie mocarstwa wywierają silny nacisk i niestety, zbyt interesują się neutralnością szwedzką. Szwecja jednakże uczyni wszystko, by nie stała się areną wojny. W Szwecji żądają wszyscy aktywnej polityki neutralnej, połączonej z jasną i stanowczą postawą. Polityka zagraniczna rządu idzie mianowicie w kierunku, by Szwecję uchronić od wojny wielkich mocarstw i aby się przeciwstawić wszelkim wysiłkom, które dążą do tego, by północ stała się teatrem wojny i dalej, by Finlandii tylko o tyle przyjsz z pomocą, o ile to dla Szwecji jest możliwe. Przytem codziennie pracuje się nad wzmożeniem siły obronnej Szwecji. Mobilizacja przemysłu jest w toku, a zakupy surowców zależą od możliwości produkcyjnej własnego przemysłu i możliwości dostaw z zagranicy.

Naczelnny wódz armji niemieckiej, general broni Brauchitsch, w Generalnym Gubernatorstwie.

Tomaszów, 18 lutego.

Naczelnny dowódca wojsk niemieckich, generał-pulkownik von Brauchitsch, przybył w czwartek rano do Łodzi, przybywając z Gdańska przez Poznań — gdzie odbył przegląd wojsk i lustrację robót, prowadzonych w związku z odbudową, aby złożyć wizytę głównodowodzącemu na Wschodzie, generałowi broni Blaskowitz, oraz aby dokonać przeglądu wojsk w obrębie Generalnego Gubernatorstwa.

Adolf Hitler u dr. Leya.

Berlin. Adolf Hitler odwiedził dziś osobiście kierownika Frontu Pracy Rzeszy dr. Leya w jego mieszkaniu i złożył mu najserdeczniejsze życzenia z okazji 50-tej rocznicy urodzin.

12

Reportaż Rudolfa Stache.

(dokończenie)

Świat widział już niejednego karnawałowy żart polityczny. Mimo to cały świat zdumiał się, gdy w dn. 18 października 1939 radio francuskie oficjalnie potwierdziło plany polskich emigrantów. W dniu tym bowiem radio francuskie, które pozostaje pod urzędową kontrolą paryskiego oddziału brytyjskiego ministerstwa kłamstw, nadało audycję, zatytułowaną: Paryż — stolica Polski.

„Polscy emigranci — tak brzmiały słowa audycji — już w dawnych czasach czuli się w Paryżu bardzo dobrze. W tej stolicy polskości stworzono już dawniej polską ustawę. W ustawie tej podkreślono wspólność polskiego i francuskiego sposobu myślenia i mentalności“.

Francja zdumiała się!

W tym samym dniu, w którym oficer sztabu francuskiego Jean Renaud wydał swoją książkę, w której określił on charakter polskiej elity warszawskiej jako obrzydliwy, musiało radio francuskie, pozostające na usługach angielskiej propagandy opublikować tego rodzaju deklarację. Ale Francja musiała wysłuchać jeszcze wielu innych rzeczy, które jej podawały głośniki radiowe.

Polacy walczą pod obcymi sztandarami.

W latach 1789 do 1850 — tak mówiono w owej audycji radiowej — Niemniej jak 200.000 Polaków poległo, walcząc

pod sztandarami francuskimi. Krew Polaków i Francuzów wsiąkła w te same ziemie. Powody zatem stały się zrozumiałe całemu światu.

Anglia już od stuleci ściągala sobie żołnierzy z Francji i Polski, aby wysłać ich w ogień walki z Niemcami. O tym fakcie nie wspomniano jednak w audycji francuskiej. Tak samo, jak pominięto milczeniem talent Napoleona, który umiał czczymi obietnicami zdobywać sobie Polaków do walki o zdobycie dlań panowania nad światem.

Polska w istocie rzeczy od stu lat miała swoją stolicę we Francji i Anglia wiedziała dlaczego polecała tego rodzaju

wiadomość podać przez radio francuskie.

Londyńska City potrzebowała nowych żołnierzy. Musiano tedy powiedzieć polskiemu emigrantom, którzy, zdaniem Anglii siedzieli beczynnio, że ich historycznym obowiązkiem jest wyruszyć obecnie z Francji na bój w obronie interesów brytyjskich.

Polscy „władcy“ opływają w dostatki.

Anglia zawsze dobrze opłacała ludzi, którzy jej służyli.

Zwracało powszechną uwagę, że dawni władcy Polski, którzy w pamiętnych dniach wrześniowych musieli uciekać z Polski i przekroczyli granicę rumuńską, dysponowali olbrzymimi sumami funtów szterlingów, dolarów i guldenów. Ludzie tego typu co Śmigły czy Beck, dawali kelnerom napiwki w wysokości 5 dolarów wtedy, kiedy wiele milionów Polaków nie posiadało nawet złotego w kieszeni.

Dawni władcy Polski nie opuścili kraju jako ubodzy ludzie. Stały im do dyspozycji zamki i luksusowe samochody. Sumy pieniężne, jakimi dysponowali, wydawały się wprost nieograniczone.

Mieszkańcy okolic miasta Słanie, gdzie zamieszkał Józef Beck, opowiadali o wspaniałych przyjęciach, jakie dawał przyjaciel Edena. Beck, w otoczeniu wesołego towarzystwa odwiedzał lokale rozrywkowe, leśniska i dopiero wtedy.

Ambasador angielski nie powróci do Moskwy.

Amsterdam, 18 lutego.

Angielski ambasador w Moskwie, sir William Eedes, którego urlop w Anglii się skończył, tymczasem z powodów zdrowotnych nie powrócił na swoje stanowisko.

Jak wiadomo, oświadczenie Foreign Office, że ambasador opuszcza Moskwę, aby się udać na swój normalny urlop, nikogo swego czasu nie wprowadziło w błąd. Tak samo jest widoczne, że obecnie w Londynie jeden wybieg innym się zastępuje, aby nie być zmuszonym do gry w otwarte karty w stosunkach angielsko-rosyjskich. United Press twierdzi w ironicznie zredagowanej korespondencji z Londynu, że ta nowa przeszkoda dla ambasadora okaże się prawdopodobnie już ostateczną. Jego przyjaciele sądzą, że zostanie on w Londynie na czas nieograniczony, gdyż „angielsko-rosyjskie stosunki ucierpiały narazie przez

istniejącą atmosferę polityczną, która prawdopodobnie po ukończeniu srogiej rosyjskiej zimy jeszcze dalej trwać będzie”.

Obrady najwyższej komisji obrony zakończone.

Rzym, 18 lutego.

Wczoraj najwyższa komisja obrony zakończyła swój tegoroczny okres posiedzeń. Jak podaje urzędowy komunikat, Duce po ukończeniu porządku dziennego podniósł specjalną ważność tej sesji, z uwagi na nadzwyczajne okoliczności oraz ilość i rodzaj omawianych tematów, które dotyczyły organizacji wojskowej, mobilizacji cywilnej i przemysłowej oraz gospodarczej samowystarczalności Włoch i po streszczeniu przebiegu prac i rezultatów dyskusji zamknął 17-tą sesję. W swej mowie udzielił Duce pochwały sekretarzowi Komisji i jego współpracownikom.

KOMUNIKAT WOJSKOWY.

Berlin, 18 lutego.

Podezas akcji wywiadowczej w obszarze granicznym na południe od Saarbrücken dostało się do niewoli kilku jeńców.

Dzień 14 luty był dla niemieckiego kierownictwa wojny morskiej, przede wszystkim zaś dla niemieckich łodzi podwodnych, szczególnie pełny sukcesu. W tym dniu bowiem zatopione 58 000 ton registr. bruto.

Nowa ofiara angielskiego wybrzeża śmierci.

— Amsterdam. — Angielskie wybrzeże śmierci ma do zanotowania nową ofiarę. Estoński parowiec towarowy „Anu” pojemności 1421 ton zderzył się w nocy na środek z miną koło wschodniego wybrzeża Anglii. Z załogi składającej się z 19 osób, trzy poniosły śmierć. Trzy dalsze zaginęły, wśród nich kapitan okrętu i jego żona. Pomiędzy uratowanymi osobami znajdują się dwie kobiety.

kiedy upił się — przypominał sobie warszawskie czasy. Wtedy nie krył się wcale ze swymi wynurzeniami na temat zdrady Anglii wobec Polski.

Skarbiec Polski w Londynie.

Gdy we wrześniu 1939 r. rząd rumuński skonfiskował cały szereg samochodów ciężarowych, na których przewieziono skrzynie ze złotem dawnego Banku Polskiego, stwierdzono, że w skrzyniach tych znajduje się tylko połowa całego polskiego skarbcia. Pozostała połowa skarbu, wartości 25 milionów funtów, zniknęła.

Jeden z londyńskich komunikatów radiowych ostatnich dni wrześniowych donosił, że złoto znajduje się już w drodze do Londynu. A więc Anglia zapewniła sobie udział w polskiej „masie upadłościowej”.

Wielka Brytania znalazła się zatem w położeniu, umożliwiającem jej swobodne dysponowanie majątkiem państwowym Polski według własnego uznania. A majątek Polski, który Londyn schował sobie do kieszeni, nie jest przecież małym.

Majątek ten obejmuje przede wszystkim 5 milionów funtów, które Anglia obiecała Polsce jeszcze na wiosnę. Suma ta nie została wypłacona Warszawie i znajduje się do dziś dnia jeszcze w skarbcu brytyjskim. W dn. 6 października radio londyńskie ogłosiło wiadomość, że suma ta została oddana do dyspozycji polskim emigrantom.

Tak więc usłudzy stolicy Anglii otrzymali swoje srebrniki. Francja oddała im na podstawie urzędowego rozporządzenia, ogłoszonego w dzienniku ustaw rządu francuskiego — 600 milionów franków. Do tej sumy doszły owe 5 milionów funtów z Londynu! A więc cały interes opłacił się!

Wielka Brytania udzieliła Polsce w pierwszych dniach października dalszego kredytu, a nastąpiło to na skutek odkrycia skonfiskowanego przez Rumunię złota. Gdy w dn. 17 października Eden za-

pytał się na posiedzeniu angielskiej izby gmin w jakim celu rząd angielski otworzył tak wysokie kredyty emigrantom paryskim — wyjaśnił nieco ociągając się, minister skarbu angielskiego sir John Simon, że nie jest upoważnionym do udzielenia wyjaśnień, dla jakich celów wypłacono pieniądze polskim emigrantom w osobach Raczkiewicza, Sikorskiego, Stróńskiego, Koca i Leprowskiego.

Jest zupełnie zrozumiałem dlaczego Simon musiał milczeć. Anglii chodziło o ukrycie przed światem wysokości sumy, za którą dokonano zamachu na Europę.

Emigranci dzielą się polskimi pieniędzmi.

Polscy politycy, którzy jako angielskie marionetki, osiedlili się w Paryżu, szybko podzielili między siebie angielskie pieniądze. W dn. 5 października zgromadzili się w gmachu ambasady polskiej w Paryżu, aby uporządkować sprawę „ekonomiczną”.

Pierwszą uchwałą, którą powzięto na tem zebraniu, było ustalenie wysokości pensji, które sobie wzajemnie przyznają. Dopiero potem zastanawiano się nad „fachowem” użyciem sum, które mogą jeszcze wpłynąć.

Było jednak jeszcze wielu ludzi, rekrutujących się z pośród „dziesięciu tysięcy” elity dawniejszej Warszawy, którzy dzisiaj przepuszczali pieniądze, zabrane polskim robotnikom i rolnikom.

W ostatnich miesiącach roku 1938 ówczesny rząd polski wydał rozporządzenie, na podstawie którego wszyscy obywatele polscy byli zobowiązani do zgłoszenia całego majątku, posiadanego zagranicą. Zarządzenie to zostało przymuszono przeprowadzone, a poważne kary groziły każdemu, kto nie zgłosił ułokowanego zagranicą majątku.

Olbryzmie sumy, znajdujące się w posiadaniu obywateli polskich zagranicą, miały być użyte na zakup surowców i środków żywności. Było to jednak tylko pozorem, gdyż w rzeczywistości dewizy te nigdy nie zostały do Polski sprowadzone. Pozostały one nadal zagranicą jedynie z tą różnicą, że przepisano je na konto warszawskiego banku emisyjnego.

70 milionów na użytek zbiegłych dyplomatów

Dawni „władcy” warszawscy mieli więc obecnie możność pędzić beztrosko życie także i w Rumuni, w oparciu o pieniądze, wywiezione z kraju, a prawie należące do polskiego majątku narodowego. Sumę pieniędzy, ułokowanych zagranicą obliczają na 70 milionów złotych. Obecnie suma ta stała również do dyspozycji zbiegłym dyplomatom. Gdy przeczytamy wiadomość, że polscy dawniejsi dyplomaci, żyjący w wielkich miastach na zachodzie Europy czy też w krajach skandynawskich, posiadają wystarczające środki utrzymania, że nawet żyją w warunkach luksusowych — to wówczas będziemy wiedzieć, skąd pochodzą posiadane przez nich pieniądze.

Londyńscy bankierzy, agenci polityczni, dawni politycy i dyplomaci, urzędnicy warszawskiego rządu i sprytni emigranci, podzielili między siebie majątek, zabrany polskiemu ludowi. Oni wszyscy położyli wielkie zasługi około zamachu na bezpieczeństwo Europy!

Polityczni fałszerze, bankruci, zaprzysięgli wrogowie ładu i porządku — zawsze byli sprzymierzeńcami Anglii we wszystkich próbach aniszczenia polskości światowego.

ROZPORZĄDZENIA WŁADZ

Bekanntmachung.

Im Kreise Radom wurden verschiedene Tollwutfälle festgestellt:

Um ein allgemeines Verständnis für die notwendigen polizeilichen Massnahmen zur Bekämpfung der Seuche zu wecken, wird auf folgendes hingewiesen:

Die Tollwut ist eine der gefährlichsten Tierseuchen, die nicht nur die Hunde und alle warmblütige Tiere, sondern auch die Menschen befällt. Sie wird in der Hauptsache durch Hunde eingeschleppt, da die Hunde die einzigen Haustiere sind, die unbeaufsichtigt herumstreifen und am anfälligsten für die Seuche sind. Das ist auch der Grund, weshalb sich die Bekämpfungsmassnahmen in erster Linie gegen die Hunde richten. Die Übertragung der Seuche auf Mensch und Tier erfolgt in der Regel durch einen Biss. Wesentlich erhöht wird die Gefahr und erschwert wird die Bekämpfung dadurch, dass zwischen Ansteckung (Biss) und Auftreten der ersten Krankheitserscheinungen bei Hunden ein Zeitraum von 3 bis 8 Wochen und länger, bei den Menschen bis zu 60 Tagen und länger vergehen kann, dass also ein scheinbar noch gesunder Mensch sich in Lebensgefahr befindet.

Diesen ersten Gefahren für Mensch und Tier muss mit entsprechendem Nachdruck begegnet werden. Auf Grund der mir übertragenen vollziehenden Gewalt ordne ich folgendes an:

- 1) der ganze Kreis Radom-Land wird als Tollwut-Sperrbezirk erklärt.
- 2) In diesem Sperrbezirk müssen alle Hunde, auch die vorübergehend eingeführten, an der Kette gehalten und so abgesondert werden, dass sie mit herumstreifenden Hunden nicht in Berührung kommen können.
- 3) Eigene Hunde von Wehrmatsangehörigen, Hunde der Polizei und der Forstbeamten können ohne Maulkorb an der Leine geführt werden.
- 4) Das Hineinbringen von Hunden in den Sperrbezirk und das Herausbringen ist, abgesehen von den unter 3) genannten Hunden, nur mit meiner Erlaubnis und nur nach vorheriger Untersuchung durch den zuständigen Kreistierarzt zulässig.
- 5) Frei herumlaufende Hunde werden getötet. Als frei herumlaufende, werden alle ausserhalb der Anwesen und Höfe angetroffenen Hunde, die nicht an der Kette liegen, angesehen. In den Stadtgebieten werden Hundefänger zu verschiedenen Tageszeiten Streifen auf frei herumlaufende Hunde durchführen. Die gefangenen Hunde werden getötet.
- 6) Die Bewohner des Sperrbezirks sind verpflichtet, jeden Fall des Auftretens eines verdächtigen Hundes, des Entkommens eines Hundes von der Kette oder der Beobachtung von tollwutverdächtigen Erscheinungen bei Haustieren unverzüglich der nächsten Polizeibehörde zu melden.

7) Diese Anordnung tritt mit dem Tage der Veröffentlichung in Kraft. Die Aufhebung wird erfolgen, sobald die Gefahr beseitigt ist, jedoch nicht vor Ablauf von 3 Monaten.

8) Personen, die sich der Übertretung obiger Anordnung schuldig machen, werden mit Geldstrafe oder mit Gefängnis bis zu 4 Wochen bestraft.

Radom, den 16.2.40.

Der Kreishauptmann

I. A.

Kerklies

Ogłoszenie.

W powiecie Radomskim zostały stwierdzone wypadki wścieklizny.

Ludność winna okazać pełne zrozumienie dla zarządzeń policyjnych w celu zwalczania epidemii. W związku z tym zwraca się uwagę na następujące szczególności:

Wścieklizna jest jedną z najniebezpieczniejszych epidemii zwierzęcych, która rozpowszechnia się nie tylko wśród psów i wszystkich ciepłokrwistych zwierząt, ale także wśród ludzi. Zasadniczo zostaje wścieklizna zawleczona przez psy, ponieważ są one jedynymi zwierzętami domowymi, które biegają bez nadzoru i są najbardziej podatne na zarażenie. To jest właśnie przyczyna, dla czego zwalczanie wścieklizny obejmuje w pierwszym rzędzie psy. Zarażenie człowieka i zwierzęcia następuje z reguły przez ukąszenie. Niebezpieczeństwo jest tym większe, a walka z epidemią utrudniona jest przez fakt, że od czasu zarażenia (ukąszenia) i pojawieniem się pierwszych oznak chorobowych, upływa u psów okres od 3 — 8 tygodni i dłużej, a u ludzi do 60 dni i dłużej. Wskutek tego życie nawet i pozornie zdrowego człowieka może być zagrożone.

Te poważne niebezpieczeństwa dla ludzi i zwierząt muszą spotkać się z odpowiednią reakcją. Na mocy udzielonej mi władzy wykonawczej zarządzam co następuje:

- 1) Cały powiat Radomski zostaje uznany jako obszar zagrożony wścieklizną i izolowany.
- 2) Wszystkie psy, nie wyłączając psów czasowo wprowadzonych na teren powiatu, muszą być trzymane na uwięzi i powinny być tak zabezpieczone, aby nie stykały się z psami wałęsającymi się.
- 3) Prowadzenie psów na smyczy z łańcem dozwolone jest tylko członkom niemieckiej siły zbrojnej, policji i urzędnikom administracji leśnej.
- 4) Wprowadzenie (wwożenie) psów, wyłączając te, które zostały wymienione w p. 3, na teren zagrożony i wyprowadzenie (wywożenie) z obszaru zagrożonego, dopuszczalne jest tylko za moim zezwoleniem i po uprzednim uznaniu psa przez powiatowego lek. wet. za niepodlegającego o wściekliznę.
- 5) Psy wałęsające się zostaną zabite. Za psy wałęsające się uważa się wszystkie psy biegające wolno na zewnątrz obszarów i podwór, nie

uwiązane. W obwodach miejskich rąkarze będą przeprowadzali w różnych porach dnia obławę na wałęsające się psy. Psy schwytane zostaną zabite.

6) Mieszkańcy obszaru zagrożonego i izolowanego obowiązani są zgłaszać niezwłocznie najbliższemu posterunkowi policyjnemu o pojawieniu się psa podejrzanego, zbiegłego psa z uwięzi, lub zauważeniu jakichkolwiek objawów wzbudzających podejrzenie wścieklizny u zwierząt domowych.

7) Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia i traci swoją ważność z chwilą zażegnania niebezpieczeństwa, jednak nie przedzej, jak po upływie 3 miesięcy.

8) Winni niesłusowania się do powyższego zarządzenia ukarani zostaną grzywną lub aresztem do 4 tygodni.

Radom, dnia 16.2.40.

Komisarz powiatowy

z p.

Kerklies

Bekanntmachung.

Am 21.2.1940 findet im Stadtkreis Radom, vormittags 9 Uhr, Viehmarktplatz beim Schlachthof eine Nachmusterung u. Aushebung von Pferden bis zu 15 Jahren statt. Jeder Besitzer oder Halter von Pferden innerhalb des Stadtkreises Radom hat sich zu dem festgesetzten Zeitpunkte mit seinen sämtlichen Pferden bis zu 15 Jahren mit Ausnahme der Fohlen einzufinden.

Die Pferde sind mit Trensen oder Halfter vorzuführen.

Die Pferdepässe oder sonstigen Bescheinigungen über den rechtmässigen Besitz jedes Pferdes sind mitzubringen.

Alle Pferde, die bei der Musterung nicht vorgeführt worden sind, werden bei Auffinden ohne Entschädigung eingezogen; ihre Besitzer werden ausserdem schwer bestraft. Dieselben Strafen erhalten diejenigen, die eigene oder fremde Pferde verstecken oder sonstwie der Musterung zu entziehen suchen oder dabei Beihilfe leisten.

Pferde, die wegen schwerer Erkrankung oder Lahmheit nicht vorgeführt werden können, sind der Aushebungskommission zu melden.

Jeder Fahrer eines Pferdefuhrwerks hat sich die den Pferdepass oder eine sonstige Bescheinigung über den rechtmässigen Besitz der Pferde bei sich zu führen. Pferde, deren Fahrer oder Begleiter den rechtmässigen Besitz nicht nachweisen können, werden sichergestellt.

Die Besitzer haben ihre Pferde auf eigene Kosten zum Musterungsort zu bringen.

Pferdebesitzer, die ihre Pferde ohne Trense oder Halfter vorführen, haben 50. Zloty Strafe zu zahlen, gleichfalls, wer mit seinem Pferd nicht pünktlich zur angesetzten Zeit erscheint.

Radom, den 17. Februar 1940.

Der Stadthauptmann

Schwitzgebal

S. A. Gruppenführer

Ogłoszenia.

Data 21 lutego 1940 r. odbędzie się w Radomiu przedpołudniem godz. 9. na Targowicy Zwierzęcej obok Rzeźni dodatkowy przegląd i pobór koni do lat 15.

Każdy właściciel albo posiadacz koni z miasta Radomia powinien stawić się w oznaczonym czasie ze wszystkimi swoimi koniami do lat 15 za wyjątkiem źrebiąt.

Konie winny być doprowadzone na użdzienicy lub na trzeli.

Należy przynieść ze sobą dowody tożsamości konia lub urzędowe zaświadczenie wykazujące przynależność koni do właścicieli.

Wszystkie konie, niedoprowadzone do przeglądu, będą w razie ich wykrycia zabrane bez odszkodowania, niezależnie od tego właściciele ich zostaną surowo ukarani. Surowej odpowiedzialności karnej podlegają również ci posiadacze, którzy własne lub cudze konie ukrywają lub w jakiś inny sposób usiłują uchylić się od poboru albo do tego dopomagają.

Konie, które nie mogą być doprowadzone do przeglądu wskutek choroby lub ciężkiej kulawizny, należy zgłosić do komisji poborowej.

Każdy powożący konnym pojazdem winien stale mieć przy sobie dowód tożsamości konia lub zaświadczenie, stwierdzające przynależność konia.

Jeżeli powożący konnym pojazdem lub prowadzący konia nie będą mogli wykazać prawa własności, koni zostanie zatrzymany.

Posiadacze — właściciele obowiązani są doprowadzić swoje konie na własny koszt do miejsca przeglądu.

Właściciele koni, którzy doprowadzą swoje konie bez użdzienicy albo trzeli, podlegają 50 zł. grzywny, taką samą karę ponoszą ci, którzy nie stawiają się ze swoimi koniami punktualnie w oznaczonym czasie.

Radom, dn. 17 lutego 1940 r.

Starosta Grodzki
Schwitzgebel
S. A. Gruppenführer

Bekanntmachung.

Zur Sicherstellung der Ernährung der polnischen Bevölkerung Radoms und um eine gleichmässige und gerechte Verteilung der vorhandenen Lebensmittel zu gewährleisten, wird der Verkauf von Fleischwaren mit Wirkung vom 19. 2. 1940 an rationiert. Das Stadtgebiet wird zu diesem Zwecke in 30 Versorgungsbezirke eingeteilt. In jedem Bezirke, der die in dieser Bekanntmachung benannten Strassen umfasst, besteht eine Reviermetzgerei, die zum Verkauf von Fleischwaren (Fleisch, Speck oder Wurst) berechtigt ist. Die Ration wird den Metzger wöchentlich bekannt gegeben. Die Abgabe der Fleischwaren erfolgt nur gegen eine vom Hausbesitzer allmonatlich auszustellende Bescheinigung über die Personenzahl der Familie. Die arbeitende Bevölkerung erhält eine zusätzliche Ration. Die Bezugsberechtigungen

der arbeitenden Bevölkerung sind zu diesem Zwecke durch den Arbeitgeber durch Stempel und Unterschrift zu kennzeichnen.

Zur Versorgung der Volksdeutschen sind die in nachstehender Aufstellung benannten Metzger bestimmt. Gasthäuser, Hotels und Anstalten reichen die Nachweisung ihres Bedarfs allwöchentlich bei der Schlachthofverwaltung ein. Die Ausgabe der Fleischwaren erfolgt durch die in der Nachweisung bestimmten Metzger.

Wer falsche Angaben macht oder unrichtige Bescheinigungen ausstellt oder diesen Vorschriften sonstige zuwiderhandelt, wird mit dauernder entziehung der Fleischration und mit Gefängnis bestraft.

Radom, am 16. Februar 1940.

Der Stadthauptmann
Schwitzgebel
S. A. Gruppenführer

Ogłoszenie.

Dla zapewnienia wyżywienia polskiej ludności m. Radomia, oraz równomiernego i sprawiedliwego rozdziału posiadanych środków żywnościowych, sprzedaż wszelkich przetworów mięsnych oraz mięsa zostaje zracjonalizowana z dniem 19 lutego r. b.

W związku z powyższym miasto zostaje podzielone na 30 rejonów.

W każdym rejonie, który obejmuje ulice podane w niniejszym ogłoszeniu, będzie rejonowa jatkka mięsna, w której będzie dokonywana sprzedaż mięsa, słoniny lub kielbasy.

Ilość mięsa potrzebna na rację dla ludności będzie podawana rzeźnikom do wiadomości co tydzień. Sprzedaż mięsa i przetworów mięsnych odbywać się będzie wyłącznie na podstawie miesięcznych zaświadczeń właścicieli domów, w których ma być podana ilość osób w rodzinie.

Ludność pracująca otrzymuje porcję dodatkową. W tym celu zaświadczenia właścicieli domów muszą być poświadczane przez pracodawcę i opatrzone podpisem i pieczęcią.

Sprzedaż mięsa i przetworów mięsnych dla Niemców miejscowych odbywać się będzie w niżej wymienionych jatkach. Restauracje, Hotele i Zakłady składają swe tygodniowe zapotrzebowanie bezpośrednio w Zarządzie Rzeźni Miejskiej; wydawanie dla nich mięsa nastąpi na podstawie zleceń Zarządu Rzeźni u wymienionych poniżej rzeźników.

Kto niezgodnie z niniejszym ogłoszeniem będzie postępował, względnie podawał fałszywe dane i nieprawdziwe zaświadczenia wydawał, zostanie na stałe pozbawiony przydziału racji mięsnej i będzie ukarany więzieniem.

Radom, dn. 16 lutego 1940 r.

Der Stadthauptmann
Schwitzgebel
S. A. Gruppenführer

Einteilung der Stadt Radom in Fleischverkaufsbezirke.
P. dział miasta na działy mięsne.

Rejon 1. Poneta Józef, Kielecka 29
ul. Ciesielska, Dobra, Dworska, Sapowa, Stolarska, Wacynska, Witek, Zojczka, Zielona, Polna.

Rejon 2. Lament Emilia, Główna 44
ul. Drowiana, Kacza, Klonowa, Opoczyńska, przy Opoczyńskiej, Slika, przy Slikskiej, Topiel od Nr. 21 i 24 do końca, przy Topiel, Kielecka, przy Kieleckiej, Konecka, przy Koneckiej, Poprzeczna, Wolanowska i Cerekiewska.

Rejon 3. Brymora Stefan, Główna 3
ul. Ciasna, Gliniana od Nr. 1, 2 do 19/22, Notaflika, Sprzeczna, Szeroka, Topiel od 1 i 2 do 19-22, Garbarska, Gliniana od 21, 22 do końca, przy Glinianej, Janiszewska, Płocka, Skórzana.

Rejon 4. Gregulski B., Mleczna 53
ul. Główna, Mleczna od Nr. 27 i 27 do Nr. 79 i 100 włącznie.

Rejon 5. Pytlak Jan, Mleczna 48
ul. Burzaskich, Chłodna od Nr. 78 i 64 do końca, Polarska, Janowska, Krótka przy Polnej, Główna, Wspólna, Zwierzyniecka, Gęsia, Chłodna od Nr. 3 i 6 do 57 i 62, Mokra, przy Mokra, Saska, Klementyny, Mleczna od Nr. 1 i 4 do 33 i 8, Niecała, Nowosapierowa.

Rejon 6. Matuszewski M., Mleczna 40
ul. Budna, Staromiejska, Żytnia, Starokrakowska, od Nr. 9 i 18 do końca, Bednarska, Floriana, Piotrowska, Piwna, Wacława, Zgodna, Przechodnia, Stare Miasto.

Rejon 7. Jarosz Karol, Mleczna 59
ul. Koszowska, Limanowskiego od 69 i 72 do końca, Starolejska, Sucha, Wołoska, Gajowa, Gazowa, Główna, przy Głuchej, Godowska, Łączna, przy Łącznej, Marińskiego, przy Marińskiego, Południowa, przy Południowej.

Rejon 8. Dąbrowski Józef, Starokrakowska 46
ul. Dębowa, Lustrzana, Mleczna, Szczygła, Wronia, Kalinowska, Hutnicza, przy Hutniczej, Marywińska, Obronców, przy Obronców, Ordona, 1905 r.

Rejon 9. Bańczak Franciszek, Limanowskiego 33
ul. Daleka nieparzyste, przy Dalekiej, Okopowa, od horz, ch, Sportowa, Struga od Nr. 36 i 39 do końca, przy Struga, Zbrowskiego w stronę Golebiowa od strony Kozienickiej, Pierackiego od Nr. 2 i 3 do 13 i 20, Żeromskiego od Nr. 35 i 40 do 52 i 53, Piłsudskiego, Plac 3-go Maja.

Rejon 10. Witkowski Jan, Plac Legionów 15
ul. Mireckiego, Reja od Nr. 16 i 21 do końca, Szpitalna, Szewlikowska, Wolność, Równa od Nr. 1 i 2 do 13 i 8, Szewska, Poc Legionów, Gródzka, Rwańska od Nr. 1 i 15 do końca, Mała, Starokrakowska od Nr. 5 i 4 do 7 i 14, Walowa od Nr. 22 i 29 do końca, Walowa od Nr. 3 do 27, Błędna, Walowa, Przyborowskiego, Żytnia, Bernardyńska, Peretza.

Rejon 11. Dutkiewicz Leon, Żeromskiego 1
ul. Mleczewskiego od Nr. 13 i 16 do końca, Sniadeckich, Koszarowa, przy Koszarowej, Wernera przy Wernera, Dzika, Reja od Nr. 3 i 4 do 13 i 12/14, Tyła, Mleczewskiego od Nr. 1 i 2 do 9/11 i 14, Waska, Witolda, Żeromskiego od Nr. 23 i 8 do 33 i 36.

Rejon 12. Siczek W., Żeromskiego 16
ul. Pierackiego od 17 i 22 do końca, Skłodowskiej, Kellen Krauz od 21 i 26 do końca, Lisa, Kuli, 3-go Maja od 49 i 58 do 70 i 73, Wilcza, Żeromskiego od 55 i 56 do 72 i 73.

Rejon 13. Iwański J. Żeromskiego 80
ul. Grzybowska, Katowicka, Sadkowska, Sienna, Szklana, Żłmna, Żeromskiego od Nr. 104, 111 do 120 i 127, Lubelska, przy Lubelskiej, Nowogrodzka od 6 i 7 do 18 i 21.

Rejon 14. Iwański Bol., Focha 10
ul. Czysta, Miła, Struga od 25 i 24 do 34 i 37, Targowa, Struga od 3 i 10 do 22 i 23, Kellen Krauz od 1 i 2 do 19 i 22, Mechaniczna, pl. Jagielloński, Staszica, Struga od 2 i 4 do 6 i 8, Focha i Kilińskiego.

Rejon 15. Sowiński Jan, Niska
ul. Głowackiego, przy Głowackiego, Konikowa, Warszawska, Bekermendów, Błobrenski, Niska, Różana, Solna, Torfowa, Wietrzna, Zwirowa.

Rejon 16. Koziański M. 1 Maja 46

1-go Maja od 72 i 75 do końca.

Rejon 17. Trzaska W. Traugutta 8

ul. Żeromskiego od 1 i 2 do 21 i 16, Kopernika, Traugutta od 29 i 40 do końca.

Rejon 18. Gołębiowski Wiktor, Traugutta 5.

ul. Moniuszki, Sienkiewicza od 4 i 7 do 13 i 14, Międzywiesza, P. O. W., Sienkiewicza od 16 do końca, Słowackiego od 3 do 17.

Rejon 19. Furgo J., Traugutta 1

ul. Białutna, Cicha, Jastrzębia, Marjańska, Marjańska, Monopolowa od 14 i 19 do 21 i 22 przy Słowackiej, Spokojna, Kościuszki Nr. 6 i 7, Narutowicza, Planty, Chałubińskiego i Techniczna.

Rejon 20. Dydyński Marian, Planty

ul. Gdynia, przy ul. Gdynskiej, Rzecka, Juliusza, Młodzianowska od 4 i 8 do 27 i 93, Monopolowa, Dom 53, Podła wagonowe, Torowa, Broni, Słowackiego, Kościuszki Nr. 2, Poniatowskiego, Słowackiego, Ciepła.

Rejon 21. Skorża Hipolit, Słowackiego 8

ul. Bydgoska, Prażmowskiego, Traugutta 1 i 4 do 27 i 38, Waryńskiego, 1-go Maja, od 1 i 2 do 15 i 24, Zaczęta, Słowackiego od 2 i 19 do 26 i 35.

Rejon 22. Listkiewicz Hip., Słowackiego 14

ul. 1-go Maja, od 17 i 26 do 47 i 56, Cieszkowskiego na całej długości.

Rejon 23. Kutyla J., Słowackiego 71

ul. Żeromskiego od 74 i 77 do 91 i 98, Bitrego, Młynarska, Wodna, przy Wodnej, Zbrowskiego od 7 i 8 do 23 i 92, Żeromskiego od 99 do 109, Dzierżkowska, Nowogrodzka od 23 i 22 do końca.

Rejon 24. Łobodziński Ant., Słowackiego 97

ul. Słowackiego od 32 i 37 do przejazdu, Zbrowskiego do Żeromskiego w stronę przejazdu kolejowego, Błotnia od 23 i 24 do końca, Kościuszki, Wrzesińskiego, Kwiatkowskiego od 3 i 4 do 75 i 86.

Rejon 25. Romanowicz S., Słowackiego 109

ul. Słowackiego do przejazdu do Nr. 91 i 92, Kościuszki, Tadeuszowska, Zaleskiego, Słowackiego od 99 i 104 do końca.

Rejon 26. Gniewek Jan, Słowackiego 116

ul. Błotnia od 3 i 4 do 21 i 22, Głęboczek, Luboskiego, Jasna przy Jasnej, Słowackiego od 93, 94 do 97 i 100, Wesoła, Złota, Kallowska, Długosza, Kwiatowa, Ludwikowska, Miedzińska.

Rejon 27. Adamski S., Ciemna 2

ul. Głęboczek, Promyś, Średnia od 3 i 4 do 31 i 36, Żurawia, Ciemna, Górna, Prosta i Sadwa.

Rejon 28. Warchol Józef, Jasna 2

ul. Kochanowskiego, przy Kochanowskiego, Lotnicza, Metalowa, Odrodzenia, Smolna, Okrzei, Pomorska, Puławska, Zwolińska, Średnia od Odrodzenia do Lubelskiej.

Rejon 29. Krok Jan, Kwiatkowskiego 102

ul. Bzozowa, Czarna, przy Czarnej, Leśna, Młodzianowska, od Nr. 86 i 99 do końca, Piłsna, Sandomierska, Szkolna, przy Szkolnej, Wiejska, Wierzbowa, Dolna, Fabryczna, Graniczna, Kolejowa, Poznańska, Staropolska, Śląska, Wileńska, Biała, Kwiatkowskiego od 77 i 88 do końca, Piłsna, Powstańców, Pusta, Strzelecka.

Rejon 30. Kober M., Młodzianowska 103

ul. Limanowskiego od 2 i 9 do 21 i 22 przy Limanowskiego, Bukowa, Grabowa, Modrzewiowa, Skłodowska, Sosnowa, Topolowa, Wierzbicka, przy Wierzbickiej, Limanowskiego od 25 i 36 do 62 i 67.

Rejon 31. Siczek S., Żeromskiego 13

Gasthäuser, Hotels und Sonderzuteilungen. Restauracje, Hotele i specjalne przydziały.

Rejon 32. Stepiński W., Żeromskiego 41

Gasthäuser Hotels und Sonderzuteilungen. Restauracje, Hotele i specjalne przydziały.

Rejon 33. Kotarski A., Plac Jagielloński 2

Krankenhäuser und sonstige Anstalten. Szpitale i inne Zakłady.

Rejon 34. Gorczycki A., Focha 4

Sonderzuteilungen. Przydziały specjalne.

Rejon 35. Bettker J., Słowackiego 79

Volksdeutsche und Sammlager. Niemcy miejscowi i obozy koncentracyjne.

Rejon 35. Wajtknecht O., Kwiatkowskiego 80

Volksdeutsche und Sammlager. Niemcy miejscowi i obozy koncentracyjne.

Die Stadtverwaltung in Radom

Nr. VI/7/5/40.

Bekanntmachung.

Im Interesse der Versorgung der Einwohner Radoms und zur reibungslosen Abwicklung des Geschäftslebens ordne ich an:

1.) Für sämtliche Einzelhandelsgeschäfte im Stadtgebiet Radom wird die Geschäftszeit an Wochentagen mit sofortiger Wirkung auf die Zeit von 9—12 Uhr und von 14—18 Uhr festgesetzt. Für Bäckereien beginnt die Geschäftszeit bereits um 7 Uhr.

Die Geschäftslokale sind während dieser Zeit zum Verkauf offenzuhalten.

2.) Textil- und Lederwarengeschäfte werden hiervon nicht berührt. Für sie verbleibt es bis auf weiteres bei der kürzlich ergangenen Anordnung.

3.) Wer dieser unter Ziffer 1 gegebenen Anordnung zuwiderhandelt, wird mit einer Geldstrafe belegt oder mit dauernder Geschäftsschließung bestraft.

Radom, am 14. Februar 1940.

Der Stadthauptmann

Schwitzgebel

S.A.-Gruppenführer

Zarząd Miejski w Radomiu

Nr. VI/7/5/40

Ogłoszenie.

W interesie zaopatrzenia mieszkańców miasta Radomia oraz w celu unormowania życia handlowego zarządzam, co następuje:

1) Dla wszystkich zakładów handlowych znajdujących się na obszarze miasta Radomia wyznacza się ze skutkiem natychmiastowym godziny otwarcia w dni powszednie od godziny 9—12 i od 14—18. Piekarnie muszą być otwarte już od godziny 7-ej. Zakłady handlowe należy w tych godzinach mieć otwarte w celu umożliwienia nabywania towarów.

2) Zakładów handlowych tekstylnych i artykułów skórzanych zarządzanie niniejsze nie dotyczy.

Dla tych zakładów obowiązuje nadal ostatnio wydane zarządzenie.

3) Kto przekracza postanowienia wymienione w punkcie 1-szym niniejszego zarządzenia, podlega karze grzywny względnie zamknięcia zakładu na stałe.

Radom, dn. 14 lutego 1940 r.

Der Stadthauptmann

Schwitzgebel

S.A.-Gruppenführer

Hundesteuerordnung

für die Stadt Radom.

§ 1. Für das Gebiet der Stadt Radom wird eine Hundesteuer angeordnet.

§ 2. Der Besteuerung unterliegen nicht:

1) Hunde, die von staatlichen, militärischen oder kommunalen Behörden zu Dienstzwecken gehalten werden,

2) die von Reichsdeutschen gehalten werden, die im Gebiete der Stadt Radom amtlich tätig sind,

3) junge Hunde bis zu 3 Monaten,

4) Hunde, deren Besitzer sich vorübergehend, jedoch nicht länger als 4 Wochen in dem Gebiet der Stadt Radom aufhalten,

5) In begründeten Ausnahmefällen kann die Stadtverwaltung die Hundesteuer ganz oder teilweise erlassen.

§ 3. Die Steuer beträgt für einen Kettenhund, der zur Bewachung von Grundstücken dient 1.—Zl., im übrigen für den ersten Hund 20.—Zl. für den zweiten und jeden weiteren Hund 30.—Zl. im Jahre.

§ 4. Die Besitzer sind verpflichtet die Steuer auf einmal im ganzen in der Zeit bis zum 30. April jeden Jahres unaufgefordert einzuzahlen.

Personen, die nach dem 1. April Besitzer von Hunden wurden, sind verpflichtet, die Steuer spätestens 4 Wochen nach dem Tage, an dem sie steuerpflichtig wurden, einzuzahlen. In dem Falle der Steuerpflichtigkeit nach dem 30. Juni wird die im § 3 aufgeführte Steuer auf die Hälfte herabgesetzt.

§ 5. Jeder Hundebesitzer ohne Unterschied, ob seine Hunde der Besteuerung unterliegen oder nicht, ist verpflichtet, sich innerhalb 4 Wochen nach Veröffentlichung dieser Ordnung bei der Stadtverwaltung mit der vorgeschriebenen Hundemarke zu versehen. Er muss diese Marke einem jeden ihm angehörigen Hunde auf sichtbare und dauerhafte Art am Halse befestigen. Die Marken sind bis zu dem Ende des Jahres gültig, in dem sie herausgegeben wurden. Sie werden für versteuerte Hunde kostenlos verabfolgt. Nur unversteuerte Hunde wird zur Deckung der Gestehungskosten eine Gebühr erhoben, deren Höhe die Stadtverwaltung bestimmt (zur Zeit — 1 Zl.). Im Falle des Verlustes einer Marke kann der Steuerzahler gegen Zahlung der festgesetzten Gestehungskosten eine neue Marke erhalten (zur Zeit 1 Zl.). Hunde die nach Ablauf der vorgenannten Frist ohne Hundemarke frei umherlaufend angetroffen werden, werden gefangen und getötet.

§ 6. Die Besitzer oder Verwalter von Häusern sind verpflichtet, Verzeichnisse über die in dem Hause wohnenden Besitzer von Hunden anzufertigen und in der Stadtverwaltung bis zum 1. April jeden Jahres einzuliefern oder die Stadtverwaltung innerhalb von 2 Wochen über den Erwerb eines Hundes der oben genannten Personen zu verständigen.

§ 7. Falls die Zahlung der Hundesteuer nicht in der in § 4 angegebenen Frist erfolgt, wird die Steuer auf dem Wege der Zwangserhebung eingetrieben mit Einrechnung der Erhebungskosten.

§ 8. Uebertretungen der vorstehenden Vorschriften über die Ablieferung der Steuer und die Anbringung von Steuermarken werden mit Geldstrafen bis zu 100.— Zł. oder mit Gefängnis bis zu 10 Tagen bestraft.

§ 9. Diese Verordnung tritt 10 Tage nach ihrer Veröffentlichung in Kraft.

§ 10. Bei Inkrafttreten dieser Verordnung verlieren alle früheren Hundesteuerbestimmungen der Stadtverwaltung in Radom ihre Gültigkeit.

Radom, den 13. Februar 1940.

Der Stadthauptmann

Schwitzgebel

S.A.-Gruppenführer

Zarządzenie

o statucie podatku od psów dla m. Radomia.

§ 1. Dla obszaru miasta Radomia ustanawia się podatek od psów.

§ 2. Opodatkowaniu nie podlegają:

1) psy utrzymywane przez władze państwowe, wojskowe albo samorządowe dla celów służbowych,

2) psy znajdujące się w posiadaniu Reichsdeutsche, którzy zatrudnieni są w charakterze urzędowym na terenie miasta Radomia,

3) szczenięta do trzech miesięcy,

4) psy, których właściciele zatrzymują się przejściowo na terenie miasta Radomia, lecz nie dłużej niż przez 4 tygodnie,

5) w uzasadnionych wypadkach wyjątkowych może Zarząd Miasta zwolnić psa częściowo lub w całości od podatku.

§ 3. Podatek od psa łączuchowego, który służy do pilnowania nieruchomości, wynosi 1 zł., w pozostałych wypadkach za pierwszego psa 20 zł., za drugiego i każdego dalszego 30 zł. rocznie.

§ 4. Posiadacze psów są obowiązani do jednorazowego uiszczenia podatku bez upomnienia w czasie do 30 kwietnia każdego roku. Osoby, które wejdą w posiadanie psów po dniu 1 kwietnia, są obowiązane do uiszczenia podatku najpóźniej w 4 tygodnie po dniu, w którym powstał ich obowiązek podatkowy. W razie powstania obowiązku podatkowego po dniu 30 czerwca obniża się podatek wymieniony w § 3 do połowy.

§ 5. Każdy posiadacz psa bez względu na to, czy jego pies podlega opodatkowaniu, czy też nie, jest obowiązany w przeciągu 4 tygodni po podaniu do wiadomości publicznej niniejszego sta-

tutu nabyć w Zarządzie Miejskim przepisany znaczek dla psa i ten znaczek musi on każdemu przez niego posiadaczemu psa umieścić na szyi w sposób widoczny i trwały. Znaczki są ważne do końca roku, w którym zostały wydane. Dla opodatkowanych psów będą one wydawane bezpłatnie. Tylko od psów nieopodatkowanych dla pokrycia kosztów własnych będzie się pobierać za znaczek należność, którą określi Zarząd Miejski (obecnie zł. 1.). W razie zgubienia znaczka może podatnik otrzymać nowy po opłaceniu ustalonych kosztów własnych (obecnie zł. 1.). Psy, biegające bez znaczka po upływie wyznaczonego terminu, będą łapane i zabijane.

§ 6. Właściciele i zarządcy domów są obowiązani do sporządzenia listy mieszkających w ich domu posiadaczy psów i przekładania tychże w Zarządzie Miejskim do I.IV. każdego roku, albo do zawiadomienia Zarządu Miejskiego

w przeciągu 2 tygodni o nabyciu psa przez wyżej wymienione osoby.

§ 7. Jeżeli zapłata podatku od psów nie zostanie uiszczona w terminie podanym w § 4, zostanie podatek wyegzekwowany w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucji.

§ 8. Przekroczenia niniejszych przepisów o placeniu podatku i nabyciu znaczków podatkowych będą karane grzywną do 200 zł. albo więzieniem do 10 dni.

§ 9. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 10 dnia po jego ogłoszeniu.

§ 10. Po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia tracą swą ważność wszystkie dawniejsze postanowienia Zarządu Miejskiego dotyczące podatku od psów.

Radom, dnia 13 lutego 1940 r.

Der Stadthauptmann

Schwitzgebel

S.A.-Gruppenführer

Kino ADRIA ■ Od poniedziałku 19 Lutego ■ Kino ADRIA

TYLKO CZTERY DNIE! — Poniedziałek, Wtorek, Środa i Czwartek

MŁODY HRABIA PIĘKNY FILM

Początek codziennie o godz. 3³⁰. — Ostatni seans o godz. 6³⁰

UWAGA! W Piątek, Sobotę i Niedzielę film wyświetlany nie będzie.

Uwaga uruchomiłem fabrykę wyrobów ogniotrwałych (szamoty)

dawniej „ELKA” w Końskich. Klientów moją obsługę jaknajlepiej i roszę o poparcie Witold Radomski tel. 33.

Ab 17. Februar d. J. ist der

Omnibus Verkehr

auf der Strecke Radom—Warschau eröffnet.

Ab Warschau	9 00 Uhr
An Radom	11 45 „
Ab Radom	15 00 „
An Warschau	17 45 „

Abfahrt Radom, Omnibus-Haltestelle, Malczewskiegostrasse.

Abfahrt Warschau, Grzybowskastrasse 38

1-3

Z dn. 17. lutego br. uruchomiona zostaje

Komunikacja Autobusowa

między Radomiem a Warszawą

Odjazd z Warszawy	godz. 9.00
Przejazd do Radomia	11 45
Odjazd z Radomia	15 00
Przejazd do Warszawy	17 45

Postój w Radomiu. Dworzec Autobusowy przy ulicy Malczewskiego.

Postój w Warszawie, ul. Grzybowska 38

Firma chrześcijańska.

8-0

Podania i prośby

do władz urzędowych, przepisowe, język niemiecki. Pierackiego 29-3.

CZESŁAW OZIOMEK

ZAKŁADY DUKARSKO-INTROLIGATORSKIE
SKŁAD DUKÓW I MATERIAŁÓW BIUROWYCH
Radom, Żeromskiego 49 — Wierzbnik Starachowice.

Konces. biuro pisania podań do władz F. GRALIKOWSKA, Radom—Żeromskiego 36.

ZWALNIANIE I wyszukiwanie jeńców.

Sprawy w Dystrykcie, Landrat, draturze Koncesje, emerytalne, handlowe podatkowe, akcyjne, majątkowe, po niemiecku. — 2-5

ŁÓJ

oraz inne tłoczkie WYMIE
NIA na MYDŁO lub KUPUJE
znana FABRYKA MYDŁA

JAN BORKOWSKI

Radom, Starokrekowska 48.

Zgubiono czarną torebkę

na Placu Jagiellońskim, świadectwo szkolne, dowód osobisty, książkę z PKO i książkę czeladniczą ANTONI WOLSKI.

Odniesić do Redakcji **za nagrodą**

Poszukuję pokoju nieumeblowanego.

na chętniej z kuchnią. Zgłoszenia do Redakcji Kurjera. 1-1

Pierścionek lub obraczkę

kupię Sklep Komisowy.

Plac 3-go Maja 5. Uwaga na adres.

Zapisać najwyższą cenę. 2-3

Unieważniam dowód osobisty

książeczkę Kucharskich na nazwisko — KUCHARSKI — FRANCISZEK 1-2

Unieważniam zagubiony protokół Nr. 1687

na sklep „Anty” przy ul. na nazwisko —

ZIĘTEK STEFAN. 1-3

Unieważniam zgubiony

dowód osobisty (Personalusweis) KAZIMIERZ KOWALSKI.

OGŁOSZENIA DROBNE: za słowo 30 gr., OGŁOSZENIA HANDLOWE: cała strona 500 zł., pół str. 175 zł., 1/3 str. 100 zł., 1/4 str. 75 zł., 1/5 str. 50 zł., 1/6 str. 30 zł., 1/8 str. 20 zł., zaofiarowanie pracy 30 gr., poszukiwanie 10 gr. za słowo. — Za treść ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada.

Redakcja i Administracja: R. Monarski.

Druk i Wydawca: Cx. Osiemek, Radom, Żeromskiego 40.